

Tenim clar què hem de fer la gent de les Terres de l'Ebre?

Josep Moreno

Tinc la sensació que lo pas del temporal Glòria ha estat un examen sorpresa, com los que feiem a classe d'anglès per aprendre verbs irregulars i que eren ben útils per veure com podria ser l'examen final. Lo que ha passat a les Terres de l'Ebre i a la resta de Catalunya recentment ha estat una ullada a la crisi climàtica que ja és aquí. I com totes hem vist, això no només va de salvar els ossos polars sinó que va de grans afectacions econòmiques, desastres de magnituds desmesurades, pèrdues tant de vides humanes com de biodiversitat sobtades, i refugiats climàtics. Per a l'any 2050, les Nacions Unides estimen que podríem tindre 200 milions de persones que busquen refugi a causa de l'escalfament global, una quantitat cent vegades més alta que la crisi que actualment es viu a Síria.

Després d'esta arrencada d'any, m'atreviria a dir que la gent de les Terres de

l'Ebre tenim clar què han de fer los partits polítics i lo govern: lo Delta necessita una llei de sediments o un pla d'acció similar de manera urgent per estar sa i viu. Diverses entitats com la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE), l'IRTA o individus experts més ben preparats que jo han explicat la problemàtica del Delta des d'una perspectiva global, amb detalls sobre limitacions institucionals i sobretot per part de les grans companyies elèctriques. Per entendre millor la situació, us recomanaria que llegiu alguns dels seus articles -si no ho heu fet ja.

Ara bé, en comptes de mirar tant cap als altres i passar bona part del temps queixant-nos dels culpables, hauríem de mirar una mica més cap a nosaltres mateixos. Sembla que la gent de les Terres de l'Ebre tenim molt clar què hem d'exigir a les institucions, però tenim clar què hem de fer la gent de les Terres

de l'Ebre? Hem pensat quin és lo nostre paper en esta lluita?

Com explica Manolo Tomàs, portaveu de la PDE, lo Delta té dos problemes: la pujada del nivell del mar i la manca de sediments. Estos dos problemes que afecten el Delta són diferents pel que fa a la seua magnitud i al seu origen: l'augment del nivell de la Mediterrània és un assumpte global provocat per les emissions de les activitats humanes, mentre que la problemàtica dels sediments és a escala nacional i provocat per un model de gestió de l'aigua en detriment del funcionament dels ecosistemes naturals. Per tant, des d'una perspectiva estratègica, ara mateix seria molt més efectiu restaurar lo flux de sediments que no pas revertir l'augment del nivell del mar.

Crec que la gent de les Terres de l'Ebre necessitem una sana dosi d'autocrítica, entre els quals m'incloc. Los governs existeixen per protegir les persones, i pel que fa a l'amenaça més gran que tenim al nostre davant, la crisi climàtica, ens estan deixant a banda: les emissions d'efecte hivernacle a Catalunya van recuperar-se l'any 2017 assolint los nivells de l'any 2012, per exemple. A més, tal com explica David Wallace-Wells, un periodista climàtic dels Estats Units, pràcticament la majoria de països de l'hemisferi nord estem treballant amb un objectiu d'un augment màxim de 2°C fins a l'any 2050. Este escenari implicaria que los casquets polars començarien a col·lapsar, 400 milions de persones patirien escassetat d'aigua i les grans ciutats ubicades a l'Equador no serien aptes per a la vida humana. Esta és "la nostra millor opció".

Quan les institucions, indiferents a la

pròpia miopia electoral, fallen en la seua tasca bàsica de defensar la ciutadania, som les persones les qui hem de fer un pas endavant i prendre acció. Lo que no podem pretendre és que anar a votar una vegada cada quatre anys sigui tot lo que ens hem d'exigir com a ciutadania. M'agradaria veure com la PDE creix en nombre de persones voluntàries per tal que la seua feina tingui un major impacte. M'agradaria veure com fem servir l'activisme i la desobediència civil no-violenta que estem esgrimint en altres causes. I a tu, què t'agradaria veure? Poques coses uneixen tantes persones a les Terres de l'Ebre com lo riu i lo Delta. Aprofitem-ho i unim les nostres forces per protegir lo que és essencial: sense un ambient viu i saludable no hi hauria producció d'aliments i es posarien en risc els drets humans pels quals tant s'ha lluitat al llarg de la història.